

under Indtrykket af Diebliffet, man skal indrette dem saaledes, at de kunne trodsje Kritiken, set fra et rent konstitutionelt Standpunkt; thi til konstitutionelle Tilstande komme vi naturligvis engang. Det, der nu er, er trods alle Bevægelser kun en Overgang. Dette skal jeg altsaa forbeholde mig at notere som Vædringsforslag, naar denne Sag kommer til videre Forhandling. Med Hensyn til Understøttelsen til Eleverne, der er sat 40,000 Kr. ned i det andet Thing, mener jeg, at den skulde sættes 3 Gange saa højt op, saa naae vi henholdsvis den dobbelte og tredobbelte Forhøielse paa de to Steder i denne Paragraf, saaledes at Maximumsgrændsen af Bevillingen i dette Viemed bliver sat til 300,000 Kroner; mindre kan efter min Mening ikke gjøre det. Hvad vil 60,000 Kr. sige, naar vi skulle ønske, at saa mange som muligt, Fattige og Rige — eller saa mange Fattige som muligt for at blive ved dem — kunne komme til at deltage i et saadant Kursus? De Fleste af dem kunne jo ikke hde Noget selv, de skulle derfor have et klæfteligt Bidrag, og hvad er saa 60,000 Kr.? Blot 26 Elever eller 4 pCt. af en Aargang ville jo ikke faae mere end 60 Kr. hver til et Kursus, som i det Laveste er tænkt til 8 Maanedes. 60 Kr. for et saadant Kursus bliver 7½ Kr. pr. Maaned, og det vil jo dog koste den Paagjældende 30—40 Kr. Jeg forstaar ikke den Tilbøielighed, der er paa denne Side af vor politiske Liv til altid at nedfætte de Beløb, der gjælde Smaafolk. Medens man for Gudseiernes Vedkommende har faaet forhøiet Præmierne til Tyre og Røer meget stærkt, ligesom man ogsaa har givet Forhøielse paa andre Punkter, f. Ex. til de realistiske Skoler, til de tekniske Skoler, og medens man har forhøiet Understøttelserne til Kunst og Videnskab med indtil 100 à 400 pCt., har man i flere Aar stadig traadt ned paa Beløbene til fattige Elever paa Højskolen, og nu træder man ned ogsaa Bevillingerne til de fattige Elever paa Landbrugs-skolerne. Det er dog en forunderlig Betragtning, naar man da ikke har den Ansættelse, at det Samfund er lykkeligt, hvor der er flest ubidende Menneſter. Jeg vil erindre om, at det ærede Medlem, som talte først, nok saanedes Honorar til Direktøren for Landbohøjskolen, men naar det er forudsat, at han tillige skal være Overdirektør for Landbrugs-skolerne, saa vil dette jo komme frem i det Beløb, der er fixeret i Slutningen af § 5, hvor der som bekendt ikke staar noget bestemt Tal anført, men hvor der staar 8,000 Kr. til Tilshnet m. v. Jeg veed forresten ikke, efter hvilket Budget disse 8,000 Kr. ere udregnede, maaske er deri ikke noget Særligt til Direktøren. Jeg

er enig med det ærede Medlem for Morsø (G. Ravn) i, at Amts-skolerne ere et unaturligt Gjennemgangsled for Uddelingen af Vidragene til Eleverne paa disse Skoler, og dette Punkt er Noget, som det vel næppe vil falde vanskeligt at faae rettet. Ogsaa er jeg enig med de to ærede Taler i, at skulle vi tale om Modenheden for de Elever, der skulle ind paa Landbrugs-skolerne, hvilket jeg ikke synes er fornødent, idet det maaske er tvivlsomt rigtigt, maatte vi i alt Fald have det udtrykt paa en noget anden Maade, end det her staar. Jeg vil altsaa slutte med at anbefale, at hvad vi end ellers gjøre, saa søge vi at sætte Kravet om Landbohøjskolens Anlæg i Sjælland op i første Række, at man forhøier Bidraget til Landbrugs-skolerne — saa vel til selve Skolerne som til Eleverne — og gjør den yderligere Bevilling til den enkelte Skole afhængig af Rigsdagens Medvirkning, at man gaar ud fra den Forudsætning, at Landbrugs-skolerne ikke udvilles paa den Maade, at de klumpes sammen i Nærheden af Kjøbenhavn, fordi man her har flere Midler osv., men at de i Virkeligheden føres Landet over og helst i forskjellige Amter, hvor Klima og Jordbund ere forskellige, thi først da ville de faae særlig Betydning for det praktiske Landbrug i dets forskellige Dele, at disse Beløb, som nævnt, meget væsentlig forhøies og endelig, at, naar man har gjort Ret og Stjel mellem de nævrende og tilkommende Landbrugs-skoler, man da gjør samme Skjel samtidig ved særlig Lov ligeoverfor Højskolerne, og jeg mener, man kunde gjøre det paa mere kjendte Veie, kunde gjøre det saaledes, at samme Skjel betyder endnu gunstigere Belvillie mod disse, end man behøver at vise under den begyndende Udvidelse af Landbrugs-skolerne. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det nye Things Belvillie.

Bjerre: Jeg er ikke tilfreds med det Forslag, som foreligger for det høie Thing. Jeg tror ikke, det kommer til at gavne den mindre Landbruger, og specielt tror jeg, at det ikke vil faae nogen Indflydelse paa hele vor store Husmandsstand. Jeg har arbejdet en Del for at faae Husmandsstanden frem, saa at den kan komme til at dyrke sin Jord bedre. Jeg har været med til at faae oprettet en Udførselsforening, saa at de kunne komme til at afsætte deres Varer, og det har viist sig, at der blandt Husmændene er Villie og Gvne til at komme med, idet de med Liv og Vist have sluttet sig hertil og søgt at faae saa meget ud af Jorden som muligt. Jeg har imidlertid lagt Mærke til, at dette strander eller dog hæmmes ved Ukyndighed